

11-2-

Yoquina en un acte

y en verso
original
de

1

ABSTINENCIA DE CARN.

1204

Anton Osori y Fontestà
acte inich.

WATER
CITY
MAY 1871
THE
MAY 1871
THE
MAY 1871
THE

2

ABSTINENCIA DE CARNI.

loguina en un acte

y en vers

original

de

Anton Bori y Fontestà.

-

1883.

ABBATINENZA DE' CARMI

Donna Maria

di

...

...

...

...

Personatjes.

=

Bresona

Justeta.

Mestre.

Budrien.

Perico.

=

La accio en una poblacio de la montanya.

=

(Dreta y esquerra del espectador.)

=

captain

brother

brother

brother

brother

brother

brother

brother

Boite inich.

=

Sala decent y sencillament amoblada. Porta al fondo y laterals. Sillons y cuadros ahont pujan adornar. Al fondo una calaixera practicable.

=

Escena 8ª

Justeta y Mestre.

=

(ch quella respalla un vertit que
pra en la calaixera.)

elles_ Cuyda en tenirlo plegat
y no s'hi fassin arrugas.

Jus_ Bueno, bueno!

elles_ ¡Ya venugas!

Quiu cap tant apalabrát.

Deixenda assistí al sarau.

y esperenda fins altr' hora.

Jus_ Y vosté que no surt fora!

elles_ Jo no'm fico a u' aquets caus.

Jus_ Com vosté no es ballado

qui mal, fa aixó li disputi.

elles_ Jo si surto es a fi' l' turti

a casa l' senyó Rector.

5

bu en cambi prementas balls,
gastas en vestits y modas,
t'acaloras, t'incomodas,

y't costan deu nil treballs.

Plegas tart y rès t'espanta,
te'n vas causada à dormir,

y l'endemà demati

t' llevas quant l' porch canta.

Despres tot es fe enfada

y per ves moure palestra,

y ja veus que un pobre mestre

aiçò no ho pot suportar

Int. Oxe, ja ha passat.

Mer.

Si, gran mal

que reposi nus quant dia,

si has fet deu nil pinyelerias.

aquel temps de carnaval.

Jun. Es vritat ja in despedeixo
dels vestits, ja deso'l, guants
y l's sarrells y l's ferbebelans
y tot al calaix ho deixo.

Mu. Pensa que no ho pot, portá
sino en festas religiosas

Jun. (Coy que in diviciu de cosas
si acái progressiu parla.)

Mei Escolta, fuiteta, escolta
lo que casi ningú ignora,
sabs qu' es una balladora?
una noya sense solta.

Avuy ja no es com abans

qui abans era diversió
nombrada. y avuy aiyó
porta diguents molt gran.
Com que corre aquet jovent
que no té cervell ni pensa
à si al ball er hont comença
a portarse malament
Avuy una trepitjada,
demà un abràn ó un petó,
y tal dia un cabussó
y aiyó es lo que l'agrada.
Després tot son mal de caps
ó hani de pendre providencias
y d'aquestas conseqüencias
l' pudor seu vā á cau tays.

Després passà un altre cosa,
tu ballar ab eu Perico,
y com sou joves, ni explico?
Com la gent nesta que esposa,
Hi hà qui os ven y qui observa
las citars que os deu de dia
pe'l camí de la masia
y altres puertos de reserva
y no vull, ja que perilla,
sense que sigui casada,
manteni una enfilada
de fills de la meua filla

En Pare!

Mer Wada, s'acabat.

7
ja he dat ordre a la tresona
que l, diurneuger ni una estona
t apartis del seu costat.

Ja sabs tu qui has d'obelir-la
com ta mare que al cel siga,
ab aiyó tot quant te diga
has de fer seus contradir-la
ves ab ella cada dia

y creula tant com a mi,
que t portará a bon camí
que per pò es la teva tia.

Anen a missa, al sermó
ya la Maria de u bruti

En Guortí arirà a fe'l tuti
a casa'l senyó rectó.

(contundiosa)

Mes. Waya aigo ei ferme pessigollas
y jo no'n t'inch moltes, ni entem?
ab aigo cuidado, sentis?

Jos. Doncas jo...

Mes. que t'empatollas,

que t'passa?

Jos. No'm passa res.

Mes. Dend'avuy per tu sera
abstinencia de balla

Jos. (Y abstinencia de promeis.)

Mes. Que replicas?

Jos. Jo replico?

Mes. Mira que jo t'he sentit
ya mi no'm doncs pa fregit
que teniu ab en Perico?

Jos. Euy, ve!

Mer. Be, vols que m' irriti?
Donchs ho farei.

Ju. Pero, pare,

Mer. Y si prometo que desd' ara
t' tindré en estat de siti.
No surtirán d' aqui diu
per tots los sants de la terra,
per l' util del temps de guerra
que corrien los carlin.

Ju. Vosti's creu en l' veynat
y l' velinat tant sols murmura.

Mer. La murmuració es segura
quant jo provas ni he trobat.

Ju. Qui es lo qui ha trobat?

(Cridant)

Mer. Quiin fueros.

Ju. Si puchi veni ab modo, fin.

(enfada)

quant creu als nostres velins
que son un vol d'embuteró,

Mel. Mira noya!

Ant. No espagero.

Mel. Cob l' parla enteriment
perque tu indirectament
cive intractar d'embuteró

Ant. De, y quinas provas ensenya.

Mel. Lai qui ara veiga mostrarte
Conceipes aquesta carta
ab aquesta contrasenya?

Ant. Potser no es d'ell

Mel. Potse no.

(ab carnes)

9

Int. Obrida d' una vegada.

Mer. La vull tenir reservada
per la oportuna ocasió
que tu m' moguis manganilla
puig penso que'l contingut
es un plan preconcebut
en que'l teu honor perilla

Int. Pare'.

Mer. Sabs que't tuelh privat
que li parli gens ni mica,
perque li sobre palica
per torna un sant condemnat

Int. Donchs jo t' estimo y fare
tot lo medi de casarme.

Mer. tu -l que bucas enfadar-me.

ver, ver a dintre.

Ju.

Perque?

Mes

Perque t' ho manco justeta.

y pensa que trigaran

anià ah balls y passaran

una continua dieta.

La cuaresma pe'l devant

es sol temps de devocio,

y faran, segon aiço

una de tot. Dejuntant.

Ju.

De tot menos de promés

(cunantou per le dretu
vivent)

Mes.

De tot y si t' hi oposas

fin te privare las cosas

que tu necessitas mes.

y aiço ho cumplire formal.

seus escrúpols de consciència
lavors farà abstinència
moral y material

Escena 2ª
Mestre.

Mes. Abstinència! aquest diable
qui es pitjor qui un llop silvestre,
l'abstinència qui es pe'l mestre
l'aliment indispensable.
jo in trovo en situació
que'l meu senderhi perilla,
per un lloc aquesta filla,
y per l'altre una missió
que, quant l'ventrell demana

qui es la clau de la epítencia,
sento abstinencia! abstinencia
y vaig d'atipar-me de gana.

quina missió quin infern
pe'l que conta catorse anys
de penar y desenganyo
sense paga de govern!

quin infern! quant al mati
veig tantan bocas obertas,
ay, si ara d'escobertas

in fessiu de pergami
tot hom diu que va endevant,
tot hom progressa y s'esmera
y jo si no vaig enrera
ab prou feynas vaig passant.

que in porto Deu meu de creus
en aquesta passio

la gana es l'meu traïdo
y lo picots lo faritreus:

li meu poder estant magre

que ningú ni respecta l'dret
y per ferme passa l'fret
m donau fel y vinagre.

y ave verint la cuaresma

y haber de menjar de peix,

si no acabo l'meu podi greix
al menos acabo l'esma.

De la carn ni vull parlar

perque fins friscaua m dona,

qui en fa d'anyo qui ab la tresona

feru abstinencia de carn

Escena 3^a

Dit Trezona

per la dreta.

tres. M'ha semblat que m' demanabas
que t' fa falta fructuos?

Uer. No res; feya comentari

de la meua situació

qu' es trita, qu' es carragosa

y ab aquest temps qu' ave som

entre el garto de la noya

que m' fa anà seus pantalons

y ab l' estudi que no m' dona

ni per fer bullir las cols

penso passar la vellesa

12

com s'aut coleiq gloriis,
al desota de una escala
i tancat dintre un rebost.

tre. Sabs que tens una cunyada
que t'ho ajuda a passar tot
per viure ab tu y la noya
no ni ve casat, ab aipò
si may tu passas cap pena.

Mer. Si ja me'n dons de consol:
si acàs passo algun mal rato
l'partim entre tots dos,
sino que jo passo febre
y tu estar de cara al sol.

tre. Ode, parlem d' un altre cosa

Mer. Si, si, ja serà millò.

tre . Ya sab, qui avuy fens dejuni
Mes . Dejuni!!

(exclamant)

tre . Si, colacio
de carn

Mes . De carn?

tre . Bueno!

Mes . Escolta.

(murmura a part)

recordas quin quit te'l bou?

tre . L'ou?

Mes . Digas, te'n recordas?

tre . Prou me'n recordo.

Mes . Yo no!

Algo no mes vin de broquil,

(lo ventre)

es un reservat de cols,

que no te po d'enfitar-se

ni de cap inflamació.

13

sabs'l quit que té'l pollastre?

(altre vegada ab misturi)

tra. Home!

Mer. No, fesme'l favor
de dirni'ho, puig d'aquet modo
me in formari una ilusió.

tra. Vaja---

Mer. Digamho, tresona

tra. Donchs te un quit com'l capó.

Mer. Com'l capó, en fin pe'l dator
m sembla qui ha de ser bó.

tra. Home es estrany qui aijin parlar.

Mer. Ah. a ni a tu t'estranya tot

Mira: desde que aperceixo

aquesta santa missió

d'adobar inteligencias

ó riga de domar noys,

que, com tu saps, amolinan
y fan perdre el bon humor,
no se quin gust te'l gall dindi,
ignoro l' gust del capó
no se t que son las costellon,
desconechi'l gust del bou,
y en quant a cosa qui aleuti
aquet gran regulador
que fa soroll de paudero
y viu tant sols d' il·lusion,
diré qui es sols la sustancia
que atravessa pel meu coll
sanch y fetje de tocino
ó verbigracia, de porch.

Tre. Que vols ferhi, paciència,

Me. Aipis vá guanya'l cel Gob.

segons conta l'evangeli
al capitol vuyt o nou.
ava cert no me'n recorda
pero crech qui es un dels dos.

bre

y encara del tocino
tiudran de ferne omisso,
puig entrem en la cuaresma.
y seguint las prescripcions
de l'iglesia. ---

Mei

Las sequipo

hanta massa, com hi ha nou.
Mi. cararu ja no hi pensaba.
truncant las tevas rasons
tindr de dite que la noya
la vigilia molt y molt
que s'entent ab en Perico.

bre.

nebot del senyor Rector.

Tras. Reunya a ni ella.

Mes. Ya la reuno.

Tras. Espolsa a ni ell.

Mes. Me ho faig prou;

prò cà, i trovan, i envalonau
y i donau cartas y tot
Mira veus? obigo n'es una,
qui ne trobat, y no hi ha'l mon
pro'l suposo, es una gota
que sembla una te, ab aigó
vigilancia, sent tresona.

Tras. Per cuidado.

Mes. Si, per yó
te la fregirai, uy! las donas
quinas aletas que son

tres fer que remuji a ni en Perico
l' seu oncle--

15

Mes.

ohi no s pot

si pobret esta morintse--.

o y a proposito d' aixo

m' ha dit el metje parera

que a dos o tres cuarts de nou

fos ab ell.

Tres.

Donchs que perilla?

Mes. Passa un colich com il fo.

Tres. Pobre mossen olaque

Mes. Quedarem sense Rector.

Tres. (y jo sense)

Mes.

A fe. qui ho sento.

puig era el company millor.

per fe el titi, la manilla

la barrotada y el broche

(seu vai pe'l foro)

Escena 2^a
Tresona

tru. Mossen, mossen Olague!
si per desgracia moria,
com hi ha' mon ho sentiria
y ja ni explico el perque
Com qui es un home tant bo
y tant atent per las donas,
y te tantas cosas bonas,
y en fi, es un senyo recto
tant uest y considerat

com no se in venriam d'altres,
y ins assisteig ai nosaltres
en tota necessitat

Si he posat tant gran afecte
y in mereix tal simpatia,
que l'consulto cada dia
hanta casi sens objecte

Es dir qui entre ell y l'etudreu
que s'el nostre sagrnta
res mes puch esperar a
estich com un bi de Deu.

Escena 5^a

Dita y Ginteta

(que va per sortir.)

Gut. (Es l' hora nuer a proposit
per trovarlo) ay!

(reparant en ella)

bre.

Que t passa

Gut.

Donchs tia, ja li ha passat
la tos? i ha tret las mostassas

bre

Osona mostassa teu ti
ahont vas, respon.

Gut.

Me n anaba

a casa la doloretas

bre

que broda un ventit de llana,
Vetaqui los teus capritxos

Escolta.

Gut

ay!

bre

Escolta y calla.

17
Ara surti per en Perico
que teniu cita,

Qui.

Pro y ave

tra.

No in vinguin a dir que no
perque se tota la trama

ant

que sab, alguna calumnia
d' algun vehi.

tra.

Escolla y calla

que son aquestas trifulcas
de regalo y de carta

que ab ell teniu d' amagat

fa tres o quatre setmanas.

No veus qui es mi tabalet

y fa mil calaveradas,

y no va cap dia a missa,

y ganta molt mes que no granya,

y no observa lo maricament

y no va may a rosari?

Gut. Pro tia...

tra.

Calla y escolta.

Gut.

Ho farei.

tra.

Com se'l que passa

vull que dignis la veritat,

son promesos? Vamós, parla,

Gut.

Com voste ha dit que callar
no respondré una paraula.

tra.

Doncar la dirán per força
perque en sent aquí'l teu para
t'ho farà descubrir tot.

Gut.

Donchs. bueno: já que ni ho man
li dire qui es en Perico
per mi jove molt simpatic.

que l'estimo ab la passió
 d'una noya enamorada,
 y veig en son noble cor

que mai aspiracions tanca
 l'hermosura del amor
 y'l cel pur de l'esperanza
 ¿dijo sabo dir!

tu
 en

Ja he acabat.

fassi'l que vulga ab il pare
 que no esborraran nos plans
 ni desfaran ma comtancia
 y ave que ja li he dit
 si no permet vaig fín a casa
 la Dolores, que m'espera
 per broda'l vestit de llana.

trei. Doncu no t' mourai d' aqui
perque jo surto

Quit Pro y ave...

trei. No repliquis, puclh y vull,
sode la reyna soberana.

sen v. per lo foro
tot cantonjantse

Escena 6^a

Quiteta.

Qui. Soy quina tia, Deu meu!
or acâr vos la mare viva..
Ara ha sortit, no se d' l'ont

purament per amolar-me
 poch se pensa que tindrè medís
 per burlar sa vigilancia
 Pro: y la carta de n Perico
 que ha caigut en mans del pare,
 si l veig avuy, tindrè que dirli
 per si comve preparar-se.

Escena 7^a

Dita y Perico.

Per. Aden Guteta.

Gut. Ay! ola!

Perico, t'ha vint la tia?

Per No, com he vint que sortia

he pensat trobarte sola.

Gut. Sola estich.

Per

Viuch à contarte

la noticia mes ditxosa,

la cosa mes fabulosa

que pugas imaginarte.

Ym Digas.

Per

L' tio rectó

que ja in tenia aburrit

al ultim i ha decidit

de fer en mi donacio.

Com jo soch l' unich parent

y in te desde que vaig neixe

toti l' seus caudal in deipa

aripi No canta l' testament

Ym

Pobre rectó.

Per

Es que vols fer hi.

Qnt.

Es dir qui ha mort?

20

Per.

No, no encara.

ave li deipat ton pare
pro l' pobre esta leri leri,
y in deipa libre d' apuivor
y ab una venda de gura
puig que compta la escritura
un dir barat de cent, duros.

Qnt -

Oli. felicitat.

Per

Qnteta.

las cosas in pintan bi,
y ara lo que mer convè
es estripar la careta.

Lo t demanare al teu pare,
y a la senyora tresona

Qnt.

Oby. a la tia.

Per.

puig. dona

no comprem que al saber ave
la fe d' aquest testament

que in fa rich y propietari,

no gorarà di'l contrari

ni hi trovarà impediment?

Ant. Oh! es qu' avuy ni ha fet sermons

y sempre in senya y in crida,

y una carta malehida

ni ha contat deu mil rasons.

Per Una carta? y aigó y ave?

Ant Me la debias tirà

pe'l balcó, y và arà a parà

ai ni al cuarto del meu pare.

Per. Si no t' he envit ni una valla

com pot ser?

Ant Es cert.

Per Ho es.

21

vols que jo t' amagui res?
l' heu escrit algun canalla
te t' ha llegida?

Just.

Algo no.

se la queda reservada,
y la porta preparada
per la oportuna ocasió
que li mogui mangarilla:
puig pensà que t' contingit
es un ardid convingit
en que t' men honor perilla
Per Vigilari

Per

Just.

Alí. y ni ha dat dit
que no in fies gens de tu
y fins t' ha enterat algu
del que passa alí a la nit
en la sala del casino.
ni ha parlat de trepitjades

de petons y d'abrassadan

y que segons imagino,

ha de ser bona l'expia

hanta quant ni ha citat l'hora

que in van sorpendre a la vora
del camí de la Maria.

Per

fert cuidado, a ni el moment

allunyava la malicia.

si arriba a tenir notícia

d'aquet màgich testament

Demà in caseiu, jo t'ho dich,

ja urdiré ben bi la trama,

y ja tinch fet el programa

qu' es allò lo mei bonich.

Mira, com que ningú gosa

22
contradi al que te diries,

no casem sense paper,

si comé ab l'essencia cosa,

Després fem un bon dinà

sense escrupul de consciència,

res d'altre de fe abstinència

ni de menjar bacallà.

Menja espléndit, suculent

ab vi ranci de la costa,

carn de ploma, rap, llagosta,

es dir, cosa d'aliment.

Arriuem com i acostuma

al cafè y viingam bolados,

y nectars y mentecados

y champagne, Beer y espuma.

y anirem a Montserrat
a passar la primavera,
en un cotxe de primavera,
y si convé en reservat.

y veurém, rodant lo mon
cosas bonicas y absurdas,
y arribarém fins a Lurdes
a beure aigua de la font.
tindrém de ditxar un cel,
tot anirà de primavera,
y aipis d'aquesta manera
farém la lluna de mel,
visitarem las ciutats.

tiindrèu cotpes de recreo,
 tiindrèu palco en el liceo
 y cambrevas y criats.

y tot s' amirà garrant
 y in sobrava molt encara
 per ton pare, per ta mare,
 pe'l fill y l' esperit sant.

Gut. Bonich programma.

Peri

Excelent,

y tot per tu, vida meua.

Gut. Abb la confiança teua

s' endayra l' meu sentiment.

Per

Amor meu!

(abbrassantla)

treasona.

(deide diu)

Noya. Gunteta!

Per. qui es aūpò?

Gut. quin diu barat!

per. No tingas por, qui he tancat
la porta de la escaleta.

tra. Gunteta!

(evident)

Gut. Amagat.

(A Perico)

Per. Ahont?

Gut. Aquí si n' al cuarto del mestre
y salta per la finestra.

Verge santa! quin afront.

(va à ouvrir la porte)

Escena 8^a
Gusteta y tresona.

tre. Que dormias?

Gust. No senyora.

tre. Escolta, perquè has tancoat?

Gust. Perquè no entrei ningú a casa.

puig ni estava pertinant.

tre. Bueno, ves ab la Dolores.

Gust. Si es tant tant.

tre. Qui ha de ser tant!

No heu de fer l'vetit de Maria?

Zut. Ya l'arreglavém demà.

bre. Verhi ave, no mi amolirín

Zut. Quina obstinació tant gran.

bre. Ver dona, ver, diverteixte.

(qui a mi m'convé.)

Zut.

Donchs me n vaig.

(Obigo deu se algun misteri
potser descubriré'l sant.)

(seu ve pu'l foro)

Escena 9.

~~Tresona.~~

bre. Ya es fora, gràcia a Deu:

y així, com que vindrà tart,
podrèu parlar y de sobras
ab il nostre sagrnta.

Abre il he vint que venia,
y de segü qui entrava,

perque es complet com un home
tant bñ y tant servicial.

que lan beator del poble
ni enten d'ell enamorat.

Escena 10.

Dita Andreu.

venit de sagrnta
ab cape y barret,

(dintre del cual tu portava
me barretine negra)

And. Deo gràcias.

tre. Entra, Andreu.

que dius?

And. Vinch plè de dolò

tre. Qui es mort lo senyor Nectò

And. Se n'ha anat a sopà ab Deu.

tre. Pobret.

And. Y tant que ha patit!

tre. De que ha mort?

And. Pobre, passaba

un còlich que no'l deixaba

ni de dia ni de nit.

y l'opinió general

es que patia del fetje,

y al ultim i ha vist que'l metje

no li comprenia'l mal.

Lo va veure l'arbolari,

qui es persona intel·ligent,

y afirma resoltament

que tenia'l solitari.

pero ca, la ciencia tota

s'estrellaba cada dia,

y en la seva malaltia

ningu li tocaba pilota.

Com estava en medicina

y lo metjer flach l' trobavan,
lo tontos li receptaban
ous y caldo de gallina.
chipo' o ven que l' va rependre,
y va dar per resultat,
que l' seu cos atropellat
ja li cridaba ous a vendre.
Flavors van darli purgans
va pendre l' nitra, magnesia,
parob d' arbis, regalessia
plantatge y oli d' aglaus,
van darli sucre bullit,
fullar de pi y de morera,
manduip, morelle roquera,

y fins la sal de Madrid
 ab aixo el malalt sofria
 molt quiet y ben conformat,
 quant li giva tot plegat
 un colich que l'escripia,
 tot-hom se miraba ab ansia
 com finaba apoch, apoch,
 l'hagueran vint groch, groch...
 com la causalada rancia
 Aixo passaba y patia
 quant avuy al demati
 ni ha dit, Andreu, vine aqui,
 y ab una venid' agonía
 ni diu: Per volta darreva

cumpliu tota ma voluntat:
despedepte del velinat,
me n vaig a viure en l' Pare.
Demana perdó als ofesos
y al mort feslor porta un ciri,
enterrame al cementiri
junt ab ls meus feligresos
y resant ab gran anhel
per fi m ha dit, Andreu, dona
un abraç a la Tresona
que jo me n vaig cap al cel.

treu.

(plorant y abraçant lo)

que Deu li donqui la gloria!

Ans. Tresona, aiquemuse'l plor.

tinguem sa bondat al cor
y el seu nom en la memoria
que t' pensar que soch aqui
per la nova Martimosa?

bre. Donchs perque?

Ans. per una cosa
que no te la goso a di.

bre. Vaya, digar, Andreuhet.

Ans. que no observar que he vingut
ab pentalon de vellut
ab la capa y el barret

bre. Y perque?

Ans. per agradarte.

bre. Vols di?

Ans. De veras Trezona.

que ni et de bona miyona!

tre. Com ni enganyas!

And. Yo enganyarte?

tre. Donchs tren tot aiçò que peija
y deixam per altra estona.

(tren la capa y barret)

And. No ni ho enmatcluquin treona
qui es la roba del diumenge.

tre. Y ave jo aqui al teu costat.

(s' assenta)

And. (Oh! ja m sembla que faig aiga!
pro endevant, caiga'l que caiga.
ay! ay!

per la trepitjada que li dona
acostant-lo)

tre. que t'he trepitjat?

abu no t'acostis.

tre. (fatigós!)

y tu m'estimas?

abu. y que?

tre. Com no vols...

(vol di assentarse)

abu. Si es pe'l teu bi,

es di pel be de tots dos

tre. y tu no pensar cobrir
que si m'acosto y m'arrimo
en tant sols perquè t'estimo.

Oby (Oby alabat siga Deu.)

(inspirant)

tra y que si t' faig tot aixo
es perquè se que t' formal.

tra (Senyò, guarden nos de mal
y cap mala tentació

tra. t' pregunto si ab l' dia
que no has passat per aquí,
has pensat molts cops en mi

tra. Oby mance! si tu ho sabias...
pensant ab tu vaig escriure
aquella carta, com prent?

tra Una carta tu?

(sobresaltada)

tra. que ten?

tre. Me, no son coses de riure

cho. No vas trovar la carteta

qui aquest dia -t vaig tirar

per la finestra: d'allà?

tre. (Si fos la de la jurteta?)

Diu la vritat

cho. La vritat,

de que t'enganyarè, dona,

hi havia el nom de tresona

mes estava abreviat.

tre. pobre de mi.

cho. que he passat?

Estai boja de seguir

tre. Donchs la carta que diu tu,

la trovada el meu cinyat.

And. Com, que diu?

tre. y ell i ha pensat
que no fos una tranyoya.

D'en Perico y de la noya.

And. Ay si qui estich ben prosat!
quin desori! ya veurán

donc la capa y me las pico--

tre Home, Andreu--

No m'embolico.

And.

(vol marxar)

No fos que hi deixés lo brán.

tre Donchs no ho fassin.

(resolta)

And

Y perquè?

tre M'acut un medi,

And. De, quint?

tre. Quant ell estiga dormint
entro al cuarto y li pendri

And. y l' esqueipar.

tre. Dessegrida.

And. La cremas.

tre. La tiro al foeh.

And. Donchs sent aipin ja no in modh.

Har vint si t' he dit mentida

de que penso ab tu?

tre. di, Andreu

And. Oh! si t' dignen cada dia

li copo qui en la segrütia
passo solo del recort teu.

te tinch tant a la memoria,

que quant só al peu del altà,
no m'escolto al capella
y sempre divia gloria.

tra . fuig ximplet.

cosa. eby ratoli

que ni estaviam de bi,
y aquest llabi petoni
que cops me faria aysi.
ab aquest nira ab dulzura,
y aquest cosset fet de tronja,
y l. dit de mató de morja,
y l. nasset de confitura,
y aquestan denti de piuyó
y aquesta hermosa boqueta

32
y aquesta fina berbeta

(li Toca)

tre. Cuidado, stordren.

abd. Ay! senyo!

tre. Que't passa, ja far embuti?

abd. qui es molt llavors de dita repava,

abd. filla, son pecats del pare:

que l. fills ne van jeperuts

tre. Home, casat si vols dona.

abd. Deu me'n guard y s' embuti.

tre. No t' agrada l matrimoni.

abd. Ay! sent sagrita, no, tresona.

tre. Calla, m' sembla que he sentit

que algú puja la escaleta.

cho Voto di.

tr. di.

An. Ves, tereseta
Ves a veurho.

tre. tot seguit.

cho. pensa qui aqui quedo sol.

tre. No tingas por que ja pujo.

An. Si es il mestre ^(seu ve) ver com pujo.
No es par petit - l'bruyol.
Ves si in podre decidi
a que in casi. -- Ni pensarli
puig tenint lo necessari
qui in fa moure de fadri.
La missio de sagrta

es la missió me d'itpasa.
 y ab'l, anys que veig la cosa
 no la pensaba d'icipi
 t' vindrà D^e. Melchora
 y't pregueta pe'l rectò,
 Este aqui fulano? No.
 - trigava molt? No senyora.
 - voste deu se'l sagrità.
 - per servirta - Es jove encara,
 trenta in tinch, no in fà la cara.
 Segui, senyora, y es clà,
 prent assiento ab gravetat
 ai dintre la sacritia,
 y per ferli companyia
 in fà seure al seu costat.

- Er de Blanes! de dos rius
- Er carat? - soltè, senyora.
- viu sempre aquí? - huto a fora
a passar alguns istius
- De, com sera molt gelos
al istiu la puja a veure.
- No senyora, in pot ben creure
perque soch molt vergonyós.
- No no sigui. que vol que fassi
y si acan algu ni escama?
- di. quien no llora no man
- Abien ho canta l' adagi.
- Er di que no te solteras?
- y casadas? - ja veurà
com que jo soch sagrintà,

las beatas salamevas
 venen com vosté algun dia,
 jo'l, parlo que amor los duch,
 apofito lo que puch
 y santa bona Maria.

Ella'm respont, oli dolent!

no deya que's sofocaba?

- De, y allò sab.. Ja pensaba
 que no fos molt diligent!

y al di ainyò se'm va acortant,
 faig com aquell que'm sofoco,

ella'm toca, jo la toco

y al moment li tiro'l guant.

Miro al lluny y ningú ho ven

y li agafò la ma seva
y li dich rateta meua!
y ella in diu! ratoli meu!
y in mira allò ab compassiò
yo tambè aipin me la miro
suspira elle... - jo suspiro...
y ecum expiratu tuò

Scena II.

Andreu Trezona

And. Que hi hà?

Tre. No hi ha ningú.

And. Vols di que ja has ben mirat.

bre. Entant aqui al meu costat
cregas qui estai ben segü.

cha. Y tu tresona m voldras?

bre. (rajut) prou home prou.

cha. obli. pensaba!

si in diu que no, no t donaba
lo que t dich.

bre. qui es?

cha. Ya ho veuràs.

bre. Algun objecte de missa!

cha. La' a veure si ho endevinar.

bre. No hi atino.

No hi atinas?

cha.

Donchs mira mie llangonissa.

te, dona, podràs menjar
y aïçò anima a qui pert l'ern
tre Pro no sabs qui en la cuavem
fem abstinencia de carn?

cho. No pas jo y tu.

Int.

(Reyna pura!

(duet for)

la tia, la tia aïçò?

tre Y ara sent mort lo recto'
aïçò i pert. ay criatura!
Mer ab tot jo t viudrà a veure
acabant d'ajudar missa,
Be, tantem la llangonissa.

tre Quolta, chudren, in vol creure

per lo que podria habervhi
la guardarem per després.

Ans. Ca, dona, ca, que te mes—

Just. (Ya he descobert lo misteri.)

Ans. te, agafa, estira be'l fil.

en lo moment que

van a partir se

sent lo trepitj de
Justeta.

bre cby! qui es aixo?

sobressalta de cruant

a la porta del foro

y veient a Justeta

que fa'l dissimulat.

And.

Qui es aipò?

(pe'l que puga se al sarro)

(amaga le llançoni
se à la butxaca)

No es pas cap guardia civil

Es la Justeta.

And.

Esty de mi!

alont me fico...

And.

Al del mentre

y salta per la finestra.

And. Donchs avant, me fico aqui.

(se fica al cuant
momenti de con-
fusió.)

Escena II.
Teresa y Tuteta.

Tut. Deu la guard.

Tre. Ya ete aqui, noya?

Tut. Si senyora, soche aqui.

(altanero)

Tre. Has vint en Perico?

(aborno)

Tut.

Si.

y fin aquesta tramoya

Tre. Quina tramoya?

Quint

Là qui ara

ha tingut aquí ab l'Andreu.
la que ultrajant lo nom seu
no pot fer beipà la cara.

tre. Pobre de mi.

Quint ¿ li diré

que per l'amor d'en Perico
ni mes ploro, ni suplico,
ni li caso, ni li casaré.

tre Oh. ti casarais ----

Quint. per forsa.

tre Si jo vull.

Quint Oh. ja voldrà.

tre Donchs no voldrà.

Int.

Ja 's veurà.

tre L' meu poder no 'l pots torçar.

tu Donchs jo 'l torçaré

tre

Silenci;

noya boija, aipalabrada.

Int.

Li dich tia de passada

qui es nova que ja comenci.

Miri, si acàs 'l casori

no aproba vosti deid' ara,

explico aquet fet al pare

y promoch aquí un desori,

tre

quin fet?

Int

El del sagrità,

jo t' he vint d' alla darrera,

y sè qui es à la ratèra
en aquell cuarto d' allà.

los fuig d' aqui.

Aut.

farè l' qui he dit

y moure gran saragata.

(ve à obrir y mut
perico)

Escena 12.

Ditar Perico que porta à l' Andreu
per la orelle.

Per. Mireu, mireu quina rata
qui he trovat dessota l' lit.

bre En Perico.

And Obey, en Perico.

bre. (Artich de pedra!)

Per. que os passa

And. (Heu fet un papi d'estrassa)

(et tresona)

(Ga ho veus tresona quiu nico!)

Per. Anem claros som que no vull

mal nom per vortè y per mi,

dirè sols que hi hà un canvi

per sortir d'aquest embull

Yo he sigut per la Guyteta

vortè ha entrat soptadament,

y in fico al cuanto amatenent

per no descubrir la treta,

Desd' allí he presenciat
quant han fet voste y l' condreu
y ja se qui es deber meu
l' tenirlo reservat.

pro ha de se ab la condició
que l' casament que's proposa
s' fassi, mes si s' hi oposa
explico l' fet, ab això
pot triar: o l' casament
o una segura pallissa.

Ans. (Ja hem salvat la llanguissa?

bre. (No m' convé qui ell ni hegui emmen

Per y mes li diré: el rectó

m' ha fet hereu general,

y de tot son capital

tiuch feta la donacio.

tra Donchs casense en nom de Deu.

Per. Preuda meua, idolatrada,

Yu Perico, ave una abraçada.

tre. A profiterunos, eudreu

(i abraça.)

(i abraçam.)

Escena última.

Anteta y Perico: tresona, Andreu
y Mestre.

Mes. Qui es aigo? que passa?

Ant.

L'pare?

Ive. (Dissimula.

Ivo. (A Andreu)
Deu lo quart!

Mes. Ya deu sabè la nova

And. Com

Per. Ya es mort l'oncle?

Mes. Ya ha finat.

Ive. Ah cel niga.

Ant. Deu l'absolgui.

Per. Que Deu l'nagi l'nagi perdonat

Mes. Y vorattra quimar penas.

(A Anteto y Perico)

Per. No ho estranyí, enamorat.

Mes. Ya ho se Perico, já, home.

41
tocala, ja ha alcançat
pognente carà ab la noya.

Per (De bon segü que ja sab
lo del testament del oncle)

Mer. La boda anirà endavant.
No no sabs Tresona? En Perico
ha entrat hereu general
dels bens del senyó drectò.

Ans. Ya no sab, fructuós, ja no sab.

Ans. Aro tots no celebrabam
(y's parlaba d'un dinà

Ans. (Si: d'un dinà de tunyina.)

Mer. Vaja, no t'en pots queipa,
es ben feta, alta, guayseta
y salada com la sal.

que nos en diriau de ierar
en la carta que nos heu dat!

And. (Ay! ja in ve dolor reumatich!)

bre. (Ay, ay! quina tempestat!)

Mer. En tuch una qui aquet dia
vareig trovarla a n'alla
que tu debias tirarli

Per. Lo qui es de mi non te cap.

Gut. No, pare, ja ho pot ben creure.

Mer. Y aquesta?

(li ensayo)

Per. Potser sera

alguna mala persona

que us desitjaria mal.

Me. Be, obrinla.

tro. Pobre de mi!

And. Ho si qui he ben tret el gall.

Mes. Veyam!

(L'obra)

tro. ; fructuos!

And. Senyo Mestre!

Mes. Y aixo! qui estreva? oh! ja!

vet aquí la te que t deya

vet aquí la inicial.

(Meyis)

tesona del alma mia
y es escrita en cartella!
ah! tuu!

Per. Be, continuu.

Mei.

"Desde que pude lograr
de tu boca que m' amabas
tengo en mi pecho un volcan
y espero un rato oportuno
por verte a visitar
en ausencia del curyado.
tuyo siempre: el sacristan.
En di, boudren, que las visitas
quant soch fora? ben pensat.
En di, tresiona que il socio
f' ve a veure, no va mal.
cupe queuse gatar manjar
y frugime del devant
que dirà il poble del mestre

y de tu.

tre.

ay!

Mes

que dirá?

Gut

Pare!

Per.

fructuos

Ans.

Senyo Mestre.

Gut.

Perdonils.

Mes.

Al botaban!

Ans.

Senyo Mestre!

Mes.

Mestre titar!

surtimme d'aquí al instant.

Gut

Pare, no i enfadi y pensi
que fins Deu vâ perdonar,
que jo soch qui li demano
que obridi aquets altercats,

o si no in posare trita.
; no ven que l'estimo tant.

(animant lo)

Per. Ohi si, fassimo, tutor, sogre.

Me futur, que u soch d'animal.
vamos obdren t'perdone.

Per. Que avisarien perdennia
la boda?

Me. No, no no permeto

no pot ser, ven de passar
set setmanas de cuaves ma
y dejuni natural.

Tut. perdoni donch a la tia

Me Perdonarla! (tant se val)

44

fā mer pò una vella boja
que deu soldats de cavall.
perdonada!

tra .

oh!

Mer .

y aydadet!

pues si surt un altre escrit

oh.

Per ella encara que petit

soch un home fet y dret.

De vosaltres, ja s'comprent

que devia ja os casavian,

mes arpin infrinquiriau

lo que us diu lo manament.

Lo los preceptes escrits

seguirè sens perdre l'ama,

dejuntant en la Cuaresma
y altres dies prohibits
perque encara que anul·lin
la llei sempre's deu seguir
y ab tot se te d'obedi
lo que mana la doctrina:
vosaltres podeu parlar
del amor, ni ni tenir ganes,
mes per sin o set setmanes
feu abstinencia de carn!

Aut.

ra

ra

ai

r

ar

r

r

r

